

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

בבא בתרא- השותפין		Talmud Navigator														
מלמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טז
(איוב א') עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים וגו', עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשוטו על הגמלים ויקחום וגו'. עוד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אוכלים ושותים יין בבית אחיהם הבכור, והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפול על הנערים וגו'. ויקם איוב ויקרע את מעילו ויגז את ראשו וגו', ויאמר ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך, בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים.																■
ויהי היום ויבואו בני האלהים להתיצב וגו', ויאמר ה' אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את ה' ויאמר משוט בארץ [וגו']. אמר לפניו: רבש"ע, שטתי בכל העולם ולא מצאתי כעבדך אברהם, שאמרת לו: (בראשית י"ג) קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה כי לך אתננה, ובשעה שבקש לקבור שרה לא מצא מקום לקבורה, ולא הרהר אחר מדותיך.																■
(איוב ב') ויאמר ה' אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ וגו' ועודנו מחזיק בתומתו, ותסיתני בו לבלעו חנם																■
אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, כאדם שמסיתין אותו וניסת.	רבי יוחנן:															■
יורד ומתעה ועולה ומרגיז, נוטל רשות ונוטל נשמה.	במתנתא תנא:															■
(איוב ב') ויען השטן את ה' ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו, אולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא (על) (מסורת הש"ס: א[ל]) פניך יברכך, ויאמר ה' אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמור, ויצא השטן מאת פני ה' וידך את איוב וגו'																■
קשה צערו של שטן יותר משל איוב, משל לעבד שאמר לו רבו: שבור חבית ושומר את יינה.	רבי יצחק:															◇
הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות. הוא שטן, דכתיב: (איוב ב') ויצא השטן מאת פני ה' הוא יצר הרע, כתיב התם: (בראשית ו') רק רע כל היום, וכתיב הכא: רק אליו אל תשלה ידך. הוא מלאך המות, דכתיב: (איוב א') (רק) [אך] את נפשו שמור, אלמא בדידיה קיימא.	ר"ל:															◇
שטן ופנינה לשם שמים נתכוונו. שטן, כיון דחזיא להקדוש ברוך הוא דנטיה דעתיה בתר איוב, אמר: חס ושלום, מינשי ליה לרהמנותיה דאברהם פנינה, דכתיב: (שמואל א' א') וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעימה.	ר' לוי:															◇
דרשה רב אחא בר יעקב בפפוניא, אתא שטן נשקיה לכרעיה.																○
(איוב ב') בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו																■
בשפתיו לא חטא, בלבו חטא.	רבא:															■
מאי קאמר?																^
(איוב ט') ארץ נתנה ביד רשע פני שופטיה יכסה אם לא איפו מי הוא																!
בקש איוב להפוך קערה על פיה	רבא:															◆
לא דבר איוב אלא כנגד השטן.	אמר ליה אביי:															◆
ארץ נתנה ביד רשע	כתנאי:															■
בקש איוב להפוך קערה על פיה	רבי אליעזר:															◆
לא דבר איוב אלא כלפי שטן.	אמר לו רבי יהושע:															◆
(איוב י') על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל																■
בקש איוב לפטור את כל העולם כולו מן הדין, אמר לפניו: רבוננו של עולם, בראת שור פרסותיו סדוקות, בראת חמור פרסותיו קלוטות בראת גן עדן, בראת גיהנם בראת צדיקים, בראת רשעים, מי מעכב על ידך	רבא:															■
ומאי אהדרו ליה חבריה דאיוב?																^
(איוב ט"ו) אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אל - ברא הקדוש ברוך הוא יצר הרע, ברא לו תורה חבלית.																!
מאי דכתיב: (איוב כ"ט) ברכת אובד עלי תבא ולב אלמנה ארנין?	דרש רבא:															■
ברכת אובד עלי תבא - מלמד שהיה גזול שדה מיתומים ומשביחה ומחזירה להן ולב אלמנה ארנין - דכל היכא דהוה (איכא) אלמנה דלא הוה נסבי לה, הוה אויל שדי שמה עילוה, והוה אתו נסבי לה.																◇
(איוב ו') לו שקול ישקל כעשי והותי במאזנים ישאו יחד																■
עפרא לפומיה דאיוב, חברותא כלפי שמיא?	רב:															■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
(איוב ט') לו יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו													■
עפרא לפומיה דאיוב, כלום יש עבד שמוכיח את רבו?	רב:												■
(איוב ל"א) ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה													■
עפרא לפומיה דאיוב, איהו באחרניתא, אברהם אפילו בדידיה לא איסתכל. דכתיב: (בראשית י"ב) הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את, מכלל דמעיקרא לא הוה ידע לה.	רבא:												■
(איוב ז') כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה													■
מכאן שכפר איוב בתחיית המתים.	רבא:												■
(איוב ט') אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם													■
איוב בסערה חרף ובסערה השיבוהו. בסערה חרף, דכתיב: אשר בשערה ישופני, אמר לפניו: רבנו של עולם, שמא רוח סערה עברה לפניך ונתחלף לך בין איוב לאויב בסערה השיבוהו, דכתיב: (איוב ל"ח) ויען ה' את איוב מן הסערה ויאמר [וגו'] אור נא כגבר חלציך [אשאלך] [ואשאלך] והודיעני, אמר לו: הרבה נימין בראתי באדם, וכל נימא ונימא בראתי לה גומא בפני עצמה, שלא יהו שתיים יונקות מגומא אחת, שאלמלי שתיים יונקות מגומא אחת - מחשיכות מאור עיניו של אדם, בין גומא לגומא לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?	רבה:												■
(איוב ל"ח) מי פלג לשטף תעלה [וגו']													■
הרבה טיפין בראתי בעבים, וכל טיפה וטיפה בראתי לה דפוס בפני עצמה, כדי שלא יהו שתי טיפין יוצאות מדפוס אחד, שאלמלי שתי טיפין יוצאות מדפוס אחד - מטשטשות את הארץ ואינה מוציאה פירות, בין טיפה לטיפה לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?													◇
מאי משמע דהאי תעלה לישנא דדפוס היא?													^
דכתיב: (מלכים א' י"ח) ויעש תעלה כבית סאתים זרע.	רבה בר שילא:												!
(איוב ל"ח) ודרך לחזו קולות													■
הרבה קולות בראתי בעבים, וכל קול וקול בראתי לו שביל בפני עצמו, כדי שלא יהו שתי קולות יוצאות משביל אחד, שאלמלי שתי קולות יוצאות משביל אחד - מחריבין את כל העולם, בין קול לקול לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?													◇
(איוב ל"ט), הידעת עת לדת יעלי סלע חולל אילות תשמור													■
יעלה זו אכזרית על בניה, בשעה שכורעת ללדת, עולה לראש ההר כדי שיפול ממנה וימות, ואני מזמין לה נשר שמקבלו בכנפיו ומניחו לפני, ואלמלי מקדים רגע אחד או מתאחר רגע אחד מיד מת, בין רגע לרגע לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?													◇
(איוב ל"ט) חולל אילות תשמור													■
אילה זו רחמה צר, בשעה שכורעת ללדת, אני מזמין לה דרקון שמכישה בבית הרחם ומתרפה ממולדה, ואלמלי מקדים רגע אחד או מאחר רגע אחד מיד מתה, בין רגע לרגע לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?													◇
(איוב ל"ד) [איוב] לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכל, (וכתיב: (איוב מ"ב) כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב)													■
מכאן שאין אדם נתפס בשעת צער.	רבא:												◇
(איוב ב') וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויעדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו													■
מאי ויעדו יחדו?													^
מלמד שנכנסו כולן בשער אחד. ותנא: בין כל אחד ואחד שלש מאות פרסי.	רב יהודה אמר רב:												◇
מנא הוו ידעי?													^
כלילא הוה להו, ואיכא דאמרי: אילני הוה להו, וכיון דכמשי הוו ידעי.	איכא דאמרי:												◇
היינו דאמרי אינשי: או חברא כחברי דאיוב או מיתותא.	רבא												◇
(בראשית ו') ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם													■
רביה באה לעולם	רבי יוחנן :												◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מריבה באה לעולם.	ריש לקיש:									◆	■	◇
לדידך דאמרת רבייה באה לעולם, מפני מה לא נכפלו בנותיו של איוב?	אמר ליה ריש לקיש לרבי יוחנן:									♣		
נהי דלא נכפלו בשמות, אבל נכפלו ביופי, דכתיב: (איוב מ"ב) ויהי לו שבענה בנים ושלוש בנות, ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך,	אמר לו: [רבי יוחנן]									!		◇
ימימה - שהיתה דומה ליום,										■		
קציעה - שהיה ריחה נודף כקציעה,										■		
קרן הפוך - אמרי דבי רבי שילא: שדומה לקרנא דקרש.	[דבי רבי שילא]									■		
מחייכו עלה במערבא, קרנא דקרש לקותא היא	[במערבא]									♣		
ככורכמא דרישקא במיניה, שנאמר: (ירמיהו ד') כי תקרעי בפור.	אלא אמר רב חסדא:									!		
רבי שמעון ברבי איתלייא ליה ברתא, הוה קא חלש דעתיה,										○		
אמר ליה אבוא: רביה באה לעולם.	[רבי]									■	○	
תנחומין של הבל ניחמך אבוך	אמר ליה בר קפרא:									○		
אי אפשר לעולם בלא זכרים ובלא נקבות, אלא אשרי למי שבניו זכרים, אוי לו למי שבניו נקבות אי אפשר לעולם בלא בסם ובלא בורסי, אשרי מי שאומנותו בוסמי, אוי למי שאומנותו בורסי.	[דתניא:]									■	○	
(בראשית כ"ד) וה' ברך את אברהם בכל	כתנאי:									■		◇
מאי בכל?										^		◇
שלא היתה לו בת	רבי מאיר:	◆	!									◇
שהיתה לו בת	רבי יהודה:	◆	!									◇
בת היתה לו לאברהם ובכל שמה	אחרים:	◆	!									◇
איצטגונות היתה בלבו של אברהם אבינו, שכל מלכי מזרח ומערב משכימין לפתחו	ר"א המודעי:	◆	!									◇
אבן טובה היתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו, שכל חולה הרואה אותו מיד מתרפא, ובשעה שנפטר אברהם אבינו מן העולם - תלאה הקדוש ברוך הוא בגלגל חמה.	רבי שמעון בן יוחי:	◆	!									◇
היינו דאמרי אינשי: אידלי יומא אידלי קצירא.	אביי:	■										
שלא מרד עשו בימיו.	דבר אחר:	◆	!									◇
שעשה ישמעאל תשובה בימיו.	דבר אחר:	◆	!									◇
שלא מרד עשו בימיו מנל?										^		
דכתיב: (בראשית כ"ה) ויבא עשו מן השדה והוא עיף, ותנא: אותו היום נפטר אברהם אבינו, ועשה יעקב אבינו תבשיל של עדשים לנחם את יצחק אביו.										!		◇
ומ"ש של עדשים?										^		
מה עדשה זו אין לה פה, אף אבל אין לו פה.	במערבא משמיה דרבה בר מרי:	!	◆									
מה עדשה זו מגולגלת, אף אבילות מגולגלת ומחורת על באי העולם.	דבר אחר:	!	◆									
מאי ביניהו?										^		
איכא ביניהו לנחומי בביעי.										!		
חמש עבירות עבר אותו רישע באותו היום: בא על נערה מאורסה, והרג את הנפש, וכפר בעיקר, וכפר בתחיית המתים, ושט את הבכורה.	רבי יוחנן:									■		◇
בא על נערה מאורסה - כתיב הכא: (בראשית כ"ה) ויבא עשו מן השדה, וכתיב התם: (דברים כ"ב) כי בשדה מצאה.										■		
הרג את הנפש - כתיב הכא: עיף, וכתיב התם: (ירמיהו ד') אוי נא לי כי עיפה נפשי להורגים.										■		

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכפר בעיקר - כתיב הכא: (בראשית כ"ה) למה זה לי, וכתוב התם: (שמות ט"ו) זה אלי ואנוהו.												טז:
וכפר בתחיית המתים - דכתיב: (בראשית כ"ה) הגה אנכי הולך למות.												טז:
ושט את הבכורה - דכתיב: (בראשית כ"ה) ויבז עשו את הבכורה.												טז:
שעשה ישמעאל תשובה בימיו.	דבר אחר:										♦ !	טז: <
ושעשה ישמעאל תשובה בימיו מנלן?												טז: ^ ◇
כי הא דרבינא ורב חמא בר בוזי הוו יתבי קמיה דרבא וקא מנמנמ רבא												טז: O !
ודאי דאמריהו: כל מיתה שיש בה גויעה - זו היא מיתתן של צדיקים?	א"ל רבינא לרב חמא בר בוזי											טז: ^ ! ◇
אין.	א"ל: [רב חמא בר בוזי]											טז: ! !
והא דור המבול												טז: ⚡ !
אנן גויעה ואסיפה קאמרינן.	א"ל: [רב חמא בר בוזי]											טז: ! !
והא ישמעאל דכתיב ביה גויעה ואסיפה												טז: ⚡ !
אדהכי איתער בהו רבא, אמר להו: דרדקי, הכי א"ר יוחנן: ישמעאל עשה תשובה בחיי אביו, שנאמר: (בראשית כ"ה) ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו.	[רבא - ר' יוחנן]											טז: ! ! ◇
ודילמא דרך חכמתן קא חשיב להן												טז: ⚡
אלא מעתה (בראשית ל"ה) ויקברו אותו עשו ויעקב בניו, מאי טעמא לא חשיב להו דרך חכמתן? אלא מדאקדמיה - אדבורי אדבריה, ומדאדבריה - שמע מינה: תשובה עבד בימיו.												טז: !
שלשה הטעימן הקב"ה בעולם הזה מעין העולם הבא, אלו הן: אברהם, יצחק ויעקב.	ת"ר:											טז: ■